

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru jud: (A. Cucerescu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău jud: (N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alina Pînzaru împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de Alina Pînzaru, s-a casat hotărârea din 17 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea pretențiilor legate de obligarea achitării indemnizațiilor pentru îngrijirea copiilor, s-a emis în această parte o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alina Pînzaru, a fost obligat Inspectoratul General al Poliției al MAI să achite în beneficiul Alinei Pînzaru indemnizația pentru îngrijirea copiilor xxxxxxxxxxxxxx, începând cu 11 august 2017 până la atingerea copiilor vârstei de 3 ani de la locul de muncă a soțului Ruslan Pînzaru, în rest a fost respinsă cererea de chemare în judecată și a fost menținută hotărârea,

c o n s t a t ă:

La 11 august 2017 Alina Pînzaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta Alina Pînzaru a invocat că la 08 noiembrie 2014 a încheiat căsătoria cu Ruslan Pînzaru, care a fost înregistrată la Oficiul Stării Civile sectorul Botanica, în urma căreia la xxxx, s-a născut fiul xxxxxxxxxxxx, iar la xxxxxxxx s-a născut fiul xxxxxxxxxxxx.

Reclamanta Alina Pînzaru a menționat că la 12 iunie 2017 s-a adresat către Inspectoratul General al Politiei cu o cerere solicitând stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru creșterea fiului xxxxxxxx și xxxxxxxxxxxx, până la

atingerea vârstei de 3 ani de la locul de muncă a soțului, în modul prevăzut de legislația în vigoare.

Reclamanta Alina Pînzaru a indicat că la 26 iulie 2017 prin răspunsul Direcției Finanțe a Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5 -377, a remis spre executare conform competenței Direcției de Poliție mun. Chișinău al IGP a MAI, prin care se consemnează că la data de 25 mai 2017 a intrat în vigoare Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care potrivit art. 40 prevede expres acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani soției funcționarului public cu statut special, aflată la întreținerea acestuia.

Reclamanta Alina Pînzaru, a declarat că la 12 iulie 2017, prin răspunsul Direcției de Poliție mun. Chișinău al IGP a MAI a fost informată că nu poate beneficia de indemnizația pentru îngrijirea copilului de la locul de muncă a soțului, deoarece art. 6 al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004, nu statuează expres modul de achitare a indemnizației pentru îngrijirea copilului de la locul de muncă a soțului.

Reclamanta Alina Pînzaru consideră că neacordarea indemnizației pentru creșterea copilului încalcă dreptul ca cetățean al Republicii Moldova, drept ce este stipulat în art.47 alin.1 din Constituția Republicii Moldova, care stabilește că Statul este obligat să ia măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și a familiei lui, cuprinzând hrana, îmbrăcămintea, locuința, îngrijirea medicală, precum și serviciile sociale necesare.

Reclamanta Alina Pînzaru a solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind ilegal răspunsul nr. 10954 din 12 iulie 2017 al Direcției Poliție mun. Chișinău a IGP MAI, obligarea Inspectoratului General al Poliției de a achita indemnizația pentru îngrijirea fiului xxxxxxxx și fiului xxxxxxxx până la atingerea vârstei de 3 ani de la locul de muncă a soțului.

Prin hotărârea din 17 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alina Pînzaru împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, s-a recunoscut ilegal răspunsul nr.10954 din 12 iulie 2017 al DP mun.Chișinău a IGP MAI, s-a obligat Inspectoratul General al Poliției al MAI să-i achite Alinei Pînzaru indemnizația pentru îngrijirea copilului minor xxxxxxxxx la 08 februarie 2017, până la atingerea vârstei de 3 ani, de la locul de muncă a soțului Ruslan Pînzaru. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Alina Pînzaru, s-a casat hotărârea din 17 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea pretențiilor legate de obligarea achitării indemnizațiilor pentru îngrijirea copiilor, s-a emis în această parte o nouă hotărâre după cum urmează: s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alina Pînzaru, a fost obligat Inspectoratul General al Poliției al MAI să achite în beneficiul Alinei Pînzaru indemnizația pentru îngrijirea copiilor xxxxxxxxxxxx, începând cu 11 august 2017 până la atingerea copiilor vârstei de 3 ani de la locul de muncă a soțului Ruslan Pînzaru, în rest a fost respinsă cererea de chemare în judecată și a fost menținută hotărârea.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a stabilit că Pînzaru Alina a înregistrat căsătoria cu Pînzaru Ruslan, potrivit certificatului de căsătorie CS-V

1206612, eliberat la 08 noiembrie 2014 de către OSC sectorul Botanica. La 27 aprilie 2015, s-a născut fiul xxxxxxxxx, iar la 08 februarie 2017 s-a născut fiul xxxxxxxxx. Prin declarația pe propria răspundere din 08 iunie 2017, Alina Pînzaru confirmă că până în prezent nu a activat în câmpul muncii și este la întreținerea soțului. La moment îngrijește de copii și se află la întreținerea soțului.

Potrivit certificatului nr. 7969 din 19 iunie 2017, eliberat de Inspectoratul General al Poliției, Pînzaru Ruslan activează în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne de la 30 iulie 2004, până în prezent. Actualmente deține funcția de specialist principal al secției Securitate publică a IGP, de la 09 martie 2017. Conform informației eliberate de Casa Națională de Asigurări Sociale, Alina Pînzaru beneficiază de indemnizație lunară pentru îngrijirea copilului xxxxxxxx, și xxxxxxxx.

Instanța de apel a reținut că Alina Pînzaru s-a adresat cu cerere către Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației pentru îngrijirea copiilor minori, până la vârsta de 3 ani, de la locul de muncă al întreținătorului. Prin răspunsul IGP din 12 iulie 2017 reclamantei i-a fost refuzat în cererea înaintată, astfel la 14 august 2017 Alina Pînzaru s-a adresat instanței judecătorești cu prezenta acțiune.

Instanța de apel a invocat prevederile Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.108 din 03 februarie 2005 în care este stipulat că soția se consideră aflată la întreținerea soțului asigurat dacă, la data apariției dreptului la indemnizației, nu este angajată în muncă și nu are venit asigurat, fapt care se confirmă prin carnetul de muncă sau prin declarația prezentată pe propria răspundere că nu este persoană asigurată.

Instanța de apel consideră că prima instanță just a respins argumentul pârâtului, precum că lipsește temei legal de a efectua plata indemnizației de maternitate soțiilor colaboratorilor organelor afacerilor interne, neangajate în câmpul muncii, la locul de serviciu al soțului, din motivul că din salariul acestuia nu se rețin plăți la bugetul de asigurări sociale. Or, colaboratorii de poliție sunt supuși asigurării obligatorii de stat. Normele de drept material indicate sunt aplicabile și în cadrul raporturilor parte a căror este colaboratorul de poliție, fără excepție. La fel, nu poate fi reținut argumentul pârâtului precum că obligația de a stabili, calcula și achita reclamantei indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului până la atingerea vârstei de 3 ani îi revine Casei Naționale de Asigurări Sociale, deoarece ținând cont de modificările operate în cadrul național și anume adoptarea și intrarea în vigoare a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vigoare din 05 martie 2013, anume angajatorului îi revine obligațiunea de a achita indemnizațiile de îngrijire a copilului minor. Refuzând achitarea indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de trei ani, Inspectoratul General al Poliției, contrar prevederilor art.16 din Constituția Republicii Moldova, încalcă principiul egalității în drepturi și aplică un tratament diferențiat, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Din cele expuse, prima instanță întemeiat a conchis că răspunsul nr. 10954 din 12 iulie 2017 al DP mun. Chișinău al IGP al MAI este unul nefondat.

De asemenea, instanța de apel consideră eronată concluzia primei instanțe precum că, Inspectoratul General al Poliției urmează a fi obligat să achite Alinei Pînzaru indemnizația lunară doar pentru îngrijirea copilului xxxxxxxx a.n. xxxxxxxx, de la data rămânerii definitive a hotărârii date până la vârsta de 3 ani. Or, la data emiterii hotărârii reclamanta beneficiază de indemnizația de întreținere pentru ambii copii de la Casa Națională de asigurări sociale, iar efectuarea unui recalcul ultima nu a solicitat.

Instanța de apel a reținut că potrivit prevederilor art.27 alin.(3) al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale în care este indicat că indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește se achită fără nici o limită în termen. Respectiv, din materialele pricinii se constată că, Alina Pînzaru nu beneficiază de indemnizație lunară pentru îngrijirea copiilor minori de la CTAS, apelanta solicitând încasarea indemnizației pentru îngrijirea copiilor minori până la atingerea copiilor vârstei de 3 ani de la locul de muncă a soțului Pînzaru Ruslan.

Prin urmare, ținând cont de faptul că la data adresării, copiii minori ai Alinei Pînzaru nu au atins vârsta de 3 ani, instanța de apel consideră că pretenția urmează a fi admisă parțial, obligând Inspectoratul General al Poliției al MAI să achite, în beneficiul Alinei Pînzaru indemnizația pentru îngrijirea copiilor xxxxxxxxxx, începând cu 11 august 2017 și până la atingerea copiilor vârstei de 3 ani de la locul de muncă a soțului Pînzaru Ruslan.

Instanța de apel consideră că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță, însă normele de drept material au fost interpretate eronat și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, instanța de apel ajungând la concluzia de a admite apelul declarat de Alina Pînzaru, cu casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea pretențiilor legate de obligarea achitării indemnizațiilor pentru îngrijirea copiilor și a emite o nouă hotărâre, prin care a admite parțial cererea Alinei Pînzaru și a obliga IGP al MAI să achite, în beneficiul Alinei Pînzaru indemnizația pentru îngrijirea copiilor xxxxxxxxxxxxxx, și xxxxxxxxxxxxxx, începând cu 11 august 2017 și până la atingerea copiilor vârstei de 3 ani de la locul de muncă a soțului Pînzaru Ruslan. În rest cererea urmează a fi respinsă, iar hotărârea menținută.

La 12 decembrie 2018, Inspectoratul General al Poliției, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiteria unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Alina Pînzaru.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Inspectoratul General al Poliției, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței, le consideră ilegale și neîntemeiate care urmează a fi casate, din motiv că au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției a menționat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerare argumentele invocate de recurent considerându-le neîntemeiate și a dat apreciere numai argumentelor invocate de intimata Alina Pînzaru.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției a invocat prevederile art. 124 alin. (1) și (2) Codul muncii, în care este stipulat că femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice în cazul sarcinilor cu 3 și mai mulți feți 12 zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii -70 de zile calendaristice, plăindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art. 123 alin. (2). În baza unei cereri scrise, persoanelor indicate la alin.(1), după expirarea concediului de maternitate, li se acordă un concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, cu achitarea indemnizației din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției a relatat că persoane asigurate obligatoriu prin efectul legii, sunt considerate: persoana care desfășoară activitate pe bază de contract individual de muncă, persoana care desfășoară activitate în funcție electivă sau este numită la nivelul autorității executive, legislative sau judecătorești, pe durata mandatului, ale cărei drepturi și obligații sînt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu cele ale persoanei prevăzute la pct. 1), persoana care realizează un venit anual echivalent cu cel puțin 4 salarii medii lunare pe economie și se regăsește în una din situațiile următoare: este asociat unic, comanditar, acționar sau manager în societate comercială cu care nu a încheiat contract individual de muncă, este manager cu contract de management, este membru al unei asociații familiale, este autorizată să desfășoare activitate independentă, este angajată în o instituție internațională dacă nu este asiguratul acesteia, este membru de cooperativă meșteșugărească, desfășoară activitate în o unitate de cult recunoscută și nu are încheiat contract individual de muncă, a atins vârsta de 16 ani și nu întâmpină restricții în asigurarea obligatorie conform prezentei legi, persoana care realizează un venit anual echivalent cu cel puțin 3 salarii medii lunare pe economie și se regăsește în una din situațiile următoare: desfășoară activitate agricolă în cadrul gospodăriei țărănești sau activitate privată în domeniul forestier, este membru al unei societăți agricole sau al altor forme de asociere din agricultură, persoana care realizează prin cumul un venit anual echivalent cu cel puțin 4 salarii medii lunare pe economie și se regăsește în două sau în mai multe situații din prezentul articol.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției a menționat că intimata Alina Pînzaru a fost informată prin răspunsul nr. 10954 din 12 iulie 2017, emis de către Direcția de Poliție mun. Chișinău, că potrivit art. 40 alin. (6) al Legii nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din Ministerul Afacerilor Interne, concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani inclusiv soției funcționarului public cu statut special se acordă funcționarilor publici cu statut special conform dispozițiilor generale. Totodată, i s-a explicat prin răspunsul indicat de mai sus că art.6 al Legii nr. 289 din 22 iulie 2004, nu statuează expres modul de achitare a indemnizației pentru îngrijirea copilului soțiilor aflate la întreținerea soțului. Soțiile aflate la întreținerea soțului sunt persoane neasigurate și beneficiază de indemnizație stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 1478 din 15 noiembrie 2002 cu privire la indemnizațiile adresate familiilor cu copii. În rezumarea celor relatate în răspuns, s-a comunicat că Pînzaru Alina se consideră persoană neasigurată și nu poate beneficia de indemnizația pentru îngrijirea copilului

de la locul de muncă al soțului, cu aplicarea bazei de calcul pentru persoanele neasigurate.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției consideră că instanța de apel prematur și eronat a obligat Inspectoratul General al Poliției să stabilească, calculeze, și să-i achite în beneficiul Alinei Pînzaru, indemnizația lunară a concediului parțial plătit pentru îngrijirea copiilor minori xxxxxxxxxx, născut la xxxxxxxx începând cu 11 august 2017 până la atingerea vârstei de 3 ani, în mărime de 30% din salariul soțului Ruslan Pînzaru. Or, potrivit prevederilor stipulate la alin. 1) art.27 al Legii nr.289 din 22 iulie 2004, privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani solicitată după 12 luni de la data nașterii copilului se stabilește retroactiv, dar nu mai mult decât pentru 12 luni premergătoare datei solicitării, dacă solicitarea a avut loc până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani. Conform alin.(5) art. 40 al Legii nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, concediul de maternitate și concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani inclusiv al soției funcționarului public cu statut special, aflată la întreținerea acestuia, concediul pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 10 ani și concediul pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 18 ani care suferă de o maladie oncologică sau are o dizabilitate pentru afecțiuni intercurente se acordă funcționarilor publici cu statut special conform dispozițiilor generale.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției a menționat că prin Legea nr.184 din 26 iulie 2018 pentru modificarea unor acte legislative, în vigoare din 01 ianuarie 2019 au fost operate modificări la alin. (6) și (7) a art. 40 a Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind asimilată procedura de stabilire și achitare a indemnizațiilor de maternitate și de îngrijire a copilului cu procedura valabilă pentru salariații civili, instituția responsabilă fiind desemnată Casa Națională de Asigurări Sociale, totodată, fiind operate și modificări la conținutul articolului actului legislativ care exclude posibilitatea beneficierii de indemnizație pentru îngrijirea copilului soției aflate la întreținerea soțului.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentului Inspectoratului General al Poliției, la 04 octombrie 2018, conform scrisorii nr. 9638 (f.d. 87), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește, iar în cererea de recurs recurentul Inspectoratul General al Poliției a indicat că a recepționat decizia din data de 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău la data de 12 octombrie 2018. Totodată, instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 04 octombrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Inspectoratul General al Poliției, la 12 decembrie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 24 ianuarie 2019, în adresa intimă Alinei Pînzaru a fost expediată copia recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata, Alina Pînzaru, la 15 februarie 2019, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alina Pînzaru împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan